

Indstilling under Nr. 5 af Flertallet (Udvalget undtagen Hørup, Korsgaard og Tauber):

(Bet. Nr. 1). Andragende fra Byraadet i Rykøbing paa Mors om Statsunderstøttelse til en ny Kirke, der henvises til Kirke- og Undervisningsministeren. Vedtoges med 49 Stemmer mod 12.

Derefter jattes Forslaget vedrørende Marineministeren (se foran) under Forhandling.

M. Nielsen: Jeg hørte meget opmærksomt efter, da den ærede Ordfører i sit første Foredrag i al Almindelighed udtalte sig om, hvilke Regler ærede Medlemmer af dette Ting burde lægge sig paa Sinde, naar de paatog sig det Hverd at indbringe Andragender fra Folk ude i Landet. Jeg var meget opmærksom, siger jeg, fordi jeg selvfølgelig som ungt, nyt Medlem her i Tinget vilde tage al den Belæring, som jeg kunde have Brug for. Den ærede Ordfører nævnte saa to Ting. Han nævnte det, at for at et Andragende her kunde ventes at komme i Betragtning, maatte det først have været afvist af den paagældende Minister, og den anden Regel var den, at man maatte iagttage, at Andragendet ikke var indbragt tidligere og havde været Genstand for Afvisning her i Tinget — det var ikke Ordene, men det var Meningen. Altsaa, naar et Andragende ikke havde nydt den Anbefaling fra Udvalgets Side, der ligger i, at det er henviset til den paagældende Minister, saa burde man være forsigtig med at indbringe et saadant Andragende paa ny. Hvad det første angaar, saa var jeg allerede før jeg hørte denne Udtalelse fra den ærede Ordfører, kendt med, at det var en Nødvendighed. Hvad det andet angaar, rammer det tilsyneladende det Andragende, som jeg har tilladt mig at anbefale, og hvorfor jeg har stillet mit Vndringsforslag. Det rammer det tilsyneladende, siger jeg, fordi det var indbragt i Fjor og blev afvist af Finansudvalget, altsaa ikke henvist til den paagældende Minister, Marineministeren. Grunden hertil eller rettere Skylden herfor ligger hos mig, og jeg skal forklare nærmere ganske kort hvorledes. Da Betænkningen i Fjor blev ombest i det høje Finansudvalg, lagde jeg vel Mærke til, at dette Andragende ikke var henvist til Marineministeren. Men jeg var ukendt med Formerne og gjorde mig slet ikke klart, at der kunde stilles Vndringsforslag til Betænkningen. Der var nemlig ikke, saa

vidt jeg erindrer, paa det Tidspunkt, da et saadant Vndringsforslag skulde stilles, stillet Vndringsforslag af andre Medlemmer, der vare i en lignende Situation som jeg. Jeg undlod derfor at stille Vndringsforslag, fordi jeg ikke tænkte, man skulde gøre noget saadant; jeg tænkte bare, at man stod op og anbefalede Udvalget at tage Sagen under Overvejelse, og naar saa Udvalget havde afgivet sin Betænkning, vilde det maaste tage en saadan Henstilling, som et Medlem altsaa saaledes under den første Behandling havde tilladt sig at gøre, under velvillig Overvejelse og fremme Sagen paa den Maade. Jeg blev imidlertid klar over, at det var en Fejltagelse, og som Følge deraf blev Andragendet lagt til Side, og vedkommende Andrager fik at vide, at Folketinget havde afvist det. For at bøde paa denne min Forsømmelse — det er en personlig Forsømmelse, som ligger i mit Ufndskab til denne parlamentariske Form — sagde jeg til Vedkommende: Indbring jert Andragende paa ny, og jeg skal støtte det! Og jeg finder, det bør støttes, og jeg skal sige hvorfor. Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen under Nr. 15, er det fra en Skipper J. G. Sørensen af Hjarbæk, og der henvises til, at der var indbragt et Andragende i Fjor, og saa nævnes det i Betænkningen, hvor dette Andragende findes refereret. For Kortheds Skyld vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse i alt Fald en Del af dette Referat — for Kortheds Skyld, fordi det vil erstatte min ellers nødvendige mundtlige Forklaring. Jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at oplæse det.

Formanden (Høgsbro): Jeg haaber, det ikke bliver for langt.

M. Nielsen: Nej, Referatet er ikke langt i det hele taget. Altsaa, for at staae mig selv og ærede Medlemmer for en vidtløftig mundtlig Forklaring skal jeg her oplæse det sammentrængte Referat, som det højtærede Finansudvalg afgav i Fjor. Det hedder: Andrageren forklarer, at en ham tilhørende Sagt den 22de April d. A. afgik fra Hærup Teglværk i Salling med Værsten til Cementfabrikken i Aalborg, men udfør Jurhoved, den nordvestlige Bynt af Den Jur, tørnede den paa en stor Sten, og blev derved saa beskadiget, at Fjoreren hurtigt maatte søge Land med den; men den sank, forinden dette kunde ske. De foretagne Arbejder for at faa den hjerget have været forgæves, og Gjeren, der er uformuende, lider et Tab af 1,700 Kr. Som Marsag til Forlijet angives en vigtig Anbringelse af den nordre Koft